

τὸ ὅτι τοῦ πλέον διανοουμένου πιθήκου τοῦ οὐρακοτάγκου ἢ διανοητικότης ἐν τῷ τέλει τῆς ἐφηβικῆς οὕτως εἶπειν ἡλικίας ἀρχεται νὰ ἐλαττοῦται καταπληκτικῶς!

(ἀκολουθεῖ)

ΗΘΙΚΗ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Ἡ κοινωνία μας νοσεῖ ἠθικῶς τρομερά. Ἡ νόσος αὕτη κινδυνεύει νὰ μεταβληθῇ εἰς ἠθικὴν γάγγραιναν ἂν μὴ ἐγκαίρως θεραπευθῇ διὰ καταλλήλων φαρμάκων. Καὶ ἰδιαιτέρως ὁ Ἑλληνισμὸς ὅστις ὑπῆρξεν πάντοτε ὁ φορεὺς τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ καὶ οἰοεὶ ὁ Προμηθεὺς τῆς ἀνθρωπότητος ἤδη διατελεῖ ἐν μαρασμῷ καταστάσει. Καρκινοβατοῦμεν καὶ ὑπὸ κοινωνικὴν καὶ ὑπὸ ἠθικὴν καὶ ὑπὸ θρησκευτικὴν ἔποψιν. Ὁσημέραι δυστυχῶς ἐκλείπουν τὰ ὑψηλὰ ἰδεώδη καὶ αἱ μεγάλαι ἠθικαὶ ἀρχαὶ αἵτινες ἀνεκάθεν ἐδέρμαινον, ἐξωογόουν καὶ ἐπυρπλόουν τὰς καρδίας τοῦ λαοῦ!

Ἡδη ἐπικρατεῖ περὶ πάντων τούτων ἀτυχῶς ψυχρότης, ἀδιαφορία, καὶ ἀπογοήτευσίς, καὶ ἐπομένως πυκνὰ καὶ μελανὰ νέφη ὑψοῦνται ὑπὲρ τὸν ἐθνικὸν καὶ κοινωνικὸν ὄριζοντα. Πολλοὶ ὑποστηρίζουν ὅτι ἔθνη τινὰ βαίνουσι μοιραίως πρὸς τὸν θάνατον κατὰ τὸν νόμον τῆς ἀκμῆς καὶ παρακμῆς ὡς τὸ ὄργανικὸν σῶμα πᾶν ἐνοργάνων ὄντων. Ἀλλὰ ταῦτα δὲν εἶναι ἀληθῆ. Ἐφ' ὅσον τὰ ἔθνη στηρίζονται ἐπὶ ὑγιῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ὑψηλῶν ἰδεωδῶν οὐδέποτε γηράσκουν καὶ ποτὲ δὲν ἀποθνήσκουν οὔτε παρασύρονται ὑπὸ τοῦ χρόνου. Ἡ ἠθικὴ εἶναι ἡ ψυχὴ καὶ ἡ ζωὴ τῶν λαῶν καὶ τῶν κρατῶν. Ἡ ἠθικὴ ἐξευγενίζει καθαίρει λαμπρύνει, καθαρίζει τὰ ἔθνη, ἢ δὲ ἔλλειψις ταύτης μαρμαίρει ταῦτα καὶ τὰ ἄγει εἰς τὴν παρακμὴν καὶ τὸν θάνατον καὶ αἱ τοιαῦται κοινωνίαι παρομοιάζονται πρὸς κλώνους δένδρων ἀποκοπέντας ἐκ τοῦ λοιποῦ δένδρου καὶ κατακειμένους ἐπὶ γῆς ἄνευ ζωῆς καὶ χυμοῦ.

Ἄνευ τῆς μετὰ τῆς ἠθικῆς ἀναποσπαστῶς συνδεδεμένης θρησκείας ἐγείρεται τὸ ἀπαίσιον τοῦ ἐγωϊσμοῦ φάσμα καὶ τῶν προσωπικῶν συμφερόντων καὶ ἡ ἀδιαφορία πρὸς τὸ γενικὸν καλὸν καὶ ἀγαθόν. Αἱ ἀνῆθικαὶ ἀρχαὶ καὶ διδασκαλίαι καὶ ἀθητικοὶ ἐπομένως συντρίβουν οἴκους, διασπῶσι πόλεις, σείουν ἐκ θεμελίων τὰς κοινωνίας.

Ὁ θρησκευτικὸς φανατισμὸς ταράσσει τὴν κοινωνικὴν γαλήνην, ἀλλ' ἢ ἀσέβεια παραλύει

Ο ΜΕΓΑΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ

Θὰ ἤθελον νὰ ἔξῃ ὁ θαυμασίος
ὁ πάνσεπτος ὁ μέγας Ἀθανάσιος
καὶ ἡ φωνὴ Του ὡς τις σάλπιγξ ἠχηρὰ
ν' ἀντήχει πάλιν ἐν θαλάσῃ καὶ ξηρᾷ,
"Ὡ, ἤθελον σιγήσει τὸτ' ἐν ἀναρεῖ
τῆς ἀληθείας οἱ ἐχθροὶ οἱ μαροῖ,
ὡς, ὅταν λέων ἐν ἐρήμῳ βρυχηθῇ,
εὐθύς τὰ ἄλλα ζῶα ἔχουν πτοηθῇ
κ' ἢ θορυβώδης παύει τούτων ὠρυγῇ
βαθεῖα δὲ τὴν διαδέχεται σιγῇ.

***

Θὰ ἤθελον νὰ ἔξῃ ὁ θαυμασίος
ὁ πάνσεπτος, ὁ μέγας Ἀθανάσιος
καὶ νὰ ἐσφενδονῶντο πάλιν οἱ δεινοὶ
ἐκ τῆς χειρὸς Του, οἱ πυρφόροι κερανοὶ;
δι' ὧν τὸν γαῦρον Ἄρειον κατέβαλε
κ' εἰς κόνιν καὶ εἰς τέφραν τὸν μετέβαλε,
μὲ τοὺς αὐτοὺς ἴν' ἀνθρακώσῃ κεραυνοὺς
τοὺς ἰοβόλους ὄφεις τοὺς σημερινοὺς,
οὓς αἱ τοῦ "Ἄδου πύλ' ἀπαύστως ἐξεμοῦν,
ἵνα τὴν Πίστιν τὴν ἀγίαν πολεμοῦν.

***

Θὰ ἤθελα νὰ ἔξῃ ὁ θαυμασίος
ὁ πάνσεπτος ὁ μέγας Ἀθανάσιος
καὶ πάλιν νὰ ἐξέλαμπ' ἡ σοφία Του
τὸ πῦρ τοῦ ζήλου του κ' ἡ εὐγλωττία Του
καὶ νὰ ὠρθοῦτο πάλιν ἡ ἀνδρεία Του
κ' ἡ ἀρραγῆς ἐκεῖνη καρδιά Του,
ὡς βράχος ὃν κτυποῦν τὰ λάβρα κύματα,
ἀλλὰ συντρίβοντ' εἰς ἀφρώδη θρύμματα,
οὐδὲν τὸν βράχον τὸν ἀκλόνητον κλονεῖ,
τοὺς τῶν κυμάτων ὠρυγμοὺς περιφρονεῖ.

***

Θὰ ἤθελον νὰ ἔξῃ ὁ θαυμασίος
ὁ πάνσεπτος, ὁ μέγας Ἀθανάσιος,
τὸ θαῦμα τῶν αἰώνων. Τὸν ἐδώρησε
τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁ Χριστός, τὸν ὠρίσε
κατὰ τοὺς χρόνους τρικυμίας φοβερᾶς
πηδαλιούχου τῆς Νεῶς τῆς Ἰερᾶς,
ὅτ' ἐκινδύνευε νὰ καταποντισθῇ
καὶ ἡ Ὁρθοδοξία νὰ ἀφανισθῇ.
Μεγαλουργῶς ἐνδόξως τὴν διηύθυνε
κ' εἰς ἀσφαλῆ λιμένα τὴν κατηύθυνε.

ΧΡ. ΘΟΥΑΣ Γυμνασιάρχης

καὶ τελείως φρονεῖ τὰς κοινωνίας. Ὁ φανατισμὸς εἶναι καταγιγίς ταράττουσα καὶ ἀποσπῶσα μερικοὺς κλάδους τῶν δένδρων, ἀλλ' ἢ ἀσέβεια εἶναι κρυφία πληγὴ ἣτις κατατρώγει ταῦτα μέχρι τῆς ρίζης καὶ ἐπιφέρει ἀμέσως τὸν μαρασμὸν καὶ τὸν ἄλεθρον. Ἡ ἱστορία ἣτις κατὰ τὸν Κικέρωνα εἶναι αὐτόπτης τούτων μάρτυς, καὶ φῶς τῆς ἀληθείας, καὶ διδάσκαλος τοῦ βίου ἐπιμαρτυρεῖ ἀπτόως πάντα ταῦτα.

N. Π.

(ἀκολουθεῖ)